

Sygn. akt IV CSK 405/13

POSTANOWIENIE

Dnia 20 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z powództwa Z. K.
przeciwko P. X.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 20 grudnia 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego
od wyroku Sądu Okręgowego w W.
z dnia 28 grudnia 2012 r., sygn. akt I Ca [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1800,-
(jeden tysiąc osiemset) złotych tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, którego wymogi określa art. 398⁴ k.p.c. wskazując na cechy konstrukcyjne skargi i nakładając na skarżącego obowiązek zawarcia w skardze wniosku o przyjęcie do rozpoznania oraz jego uzasadnienia (art. 398⁴ § 2 k.p.c.).

Sąd Najwyższy ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie, a cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym. W wypadku powołania we wniosku przesłanki określonej w punkcie pierwszym tego artykułu należy sformułować zagadnienie prawne oraz przedstawić odrębną, pogłębioną argumentację prawną wskazującą na zaistnienie powołanej okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi do rozpoznania (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002, III CKN 570/01 OSNC 2002, nr 12, poz. 151, z dnia 23 listopada 2010 r., II CSK 344/10, niepubl.). Dla skutecznego natomiast powołania w skardze przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. konieczne jest wykazanie przez skarżącego kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego mającej charakter oczywisty, widoczny *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej.

Argumentacja powołana w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie prowadzi do stwierdzenia, że wystąpiły przesłanki, o których mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c. Skarżący formułując zagadnienie prawne ma obowiązek przedstawić je w sposób generalny i abstrakcyjny, w sposób zbliżony do pytania prawnego, przy czym powinno odwoływać się ono do treści konkretnego przepisu, który zdaniem skarżącego nie podlega jednoznacznej wykładni. Tego wymagania pozwany nie spełnił, zwłaszcza w odniesieniu do zagadnień dotyczących sposobu prowadzenia postępowania dowodowego. Zagadnienie musi nosić cechę istotności, a zatem budzić wątpliwości kwalifikowane, a nie takie, które można wyjaśnić za pomocą obowiązujących reguł wykładni.

Nie została również wykazana oczywista zasadność skargi kasacyjnej. Analiza wywodów zawartych w uzasadnieniu wniosku w kontekście motywów Sądu Okręgowego prowadzi do wniosku, że w niniejszej sprawie nie zachodzi oczywistość uchybień w zakresie wykładni lub stosowania prawa o charakterze kwalifikowanym, wynikająca z treści samej skargi i widoczna *prima facie*, zwłaszcza w części w której skarżący łączy ją z własną oceną prawną charakteru wiążącego strony stosunku obligacyjnego.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.), o kosztach rozstrzygając zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 i 398²¹ k.p.c. oraz § 5, § 6 pkt 6 oraz § 12 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (j.t. Dz. U. z 2013, poz. 490).

aw

jw